

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24376/2024
20.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Аранђеловић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Савић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, кога заступа Правобранилаштво Града Ниша, ради исплате накнаде за фактичко заузеће, одлучујући о ревизији тужиље ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2707/2024 од 30.08.2024. године, у седници одржаној 20.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље ББ изјављеној против решења о трошковима поступка садржаном у изреци пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2707/24 од 30.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиље ББ изјављена против решења о трошковима поступка садржаном у изреци пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2707/24 од 30.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу П 103/22 од 01.04.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени Град Ниш да тужиоцу АА на име накнаде за фактичко заузеће кп. бр. .. КО Ниш Ћеле Кула, у површини од 66,85 м² ради формирања зелене површине и изградње улице исплати 4.869.488,00 динара са законском затезном каматом од 01.04.2024. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев до траженог износа од 14.753.878,00 динара, као и захтев за исплату законске затезне камате за период од 30.08.2023. године до 31.03.2024. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи ББ на име накнаде за фактичко заузеће кп. бр. .. КО Ниш Ћеле Кула, у површини од 66,85 м² ради формирања зелене површине и изградње улице исплати 4.869.488,00 динара са законском затезном каматом од 01.04.2024. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев до траженог износа од 14.826.917,00 динара, као и захтев за исплату законске затезне камате за период од 30.08.2023. године до 31.03.2024. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка

исплати 912.214,46 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2707/24 од 30.08.2024. године, одбијене су жалбе туженог и тужилаца и првостепена пресуда потврђена у усвајајућим деловима првог и другог става изреке, као и у трећем ставу изреке.

Против решења о трошковима поступка садржаног у изреци правноснажне пресуде донете у другом степену тужила ББ је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Тужила ББ је изјавила посебну ревизију против решења о трошковима поступка. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова, па у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле као изузетно дозвољеној јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, а применом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиле ББ није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како се се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

На основу изложеног, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**